

"...belde hij iedere dag met een andere kutsmoes op"

Uw evangeliese, minder ontwikkelde geloofsgenoten zijn meestal nogal geschokt als U als beeldend kunstenaar vanuit Uw belangstelling voor body art, performances en conceptuele kunst onderzoek doet naar de historie van het sado-masochisme, homoseksualiteit, homo-erotiek, travestie, biseksualiteit en lingeriefetisjisme, die zoals iedere eerstejaars akademiestudent weet, allemaal verwijzen naar bepaalde kunst vormen en scholen als De Oostenrijkse school of de Art Noir scene van Los Angeles.

Voor die hypokriete, fatsoenlijke E.O. aanhangers die achterbaks stiekum de kut... pardon, de kat in het donker knippen plakken daar meteen een eigentijds evangelies bekrompen etiketje op. Zij spreken dan over "aberraties" of "tegennatuurlijk" en vooral over "de vervloekte wijze van omgaan van Sodom."

Ze stellen homoseksuelen, travestieten, biseksuelen, lingeriefetisjisten en moderne kunstenaars gelijk aan vuige moordenaars, dieven, oorlogsmisdadigers, geesteszieken, hoereerders, psychopaten, kinderverkrachters, nazis en knapenschenners. Niet dat het mij iets uitmaakt, want de mening van een stelletje half bijgelovige onderontwikkelde halve zolen deert mij uiteraard niet.

Natuurlijk kun je heel goed schrijven over dit soort onderwerpen, maar dat zulke fijn christelijke mensen met al hun voorgewende bewogenheid zo hypo kriet op mijn onderzoek reageren zegt erg veel over hun eigen verdrongen sexuele wensen en gefrustreerde sexualiteit.

De ouderling die mij het meest belasterde was door zijn dochters n.b. aangeklaagd vanwege incest. Het hele gezin liep vervolgens al jaren bij een psychologisches konsultatieburo, maar er was zogenaamd niets aan de hand.

Alles zou verzonnen zijn, terwijl er veel symptomen waren dat ten minste een van de meisjes sexueel misbruikt was.

Ik vond het altijd erg merkwaardig dat terloopse gesprekken die ik met de dochters over alledaagse onderwerpen voerde steevast door de desbetreffende ouderling werden afgeluisterd.

Ik kreeg onmiddellijk de indruk dat de man iets te verbergen had.

(Zie P. Vroon, "Drijfveren," pag. 213: dikwijls wordt vanuit het gezin geen aangifte gedaan. Als het sexueel misbruik door een man is gepleegd, in veel gevallen de vader-, hoewel ook, misbruik van jongens door moeders voor komt, is de moeder bang voor de konsekwenties die gevangenisstraf met zich mee brengen: het gezins inkomen valt grotendeels weg en het aanzien in de buurt raakt zoek. En het kind heeft op haar beurt de neiging de vader niet aan de schandpaal te nagelen, omdat zij toch een bepaalde verwrongen band met hem heeft.)

De desbetreffende ouderling liep maanden lang tot overmaat van ramp ook met zijn tong op zijn schoenen als een loopse hond mijn echtgenote achter na en een tijd lang belde hij iedere dag met een andere kutsmoes op.

Hij maakte zichzelf hier mee niet alleen ongeloofwaardig en belache lijk, maar liet ook zijn ware ontuchtige aard zien. Ik ver zocht de leiding van de gemeente waar deze on be trouwbare ouderling het voor het zeggen had om bij een andere Bijbelstudiegroep de studies te volg en omdat er een menings verschil tussen de desbe treffende ouderling en mij en mijn echtgenote was opgetreden en wel zo hoog opgelopen dat wij ieder vertrouwen in deze meneer hadden verloren. Het was een konflikt dat de leiding niet uit de weg

wilde ruimen. Een ouderling had per definitie gelijk, zo stelde de leiding van de sekte. Zijn gezag was Gods gezag en als zodanig onaantastbaar en onbespreekbaar. Toen de boven genoemde ouderling zijn zin niet kreeg bij mijn echtgenote verspreidde hij volgens een uitgetreden lid (woonachtig te Heerenveen) van de gemeente het gerucht dat ik een biseksuele sadomasochistische fetisjistiese linge rievtravestiet was, die regelmatig in dameslingerie in onze tuin (die overigens niet van de weg af gezien zichtbaar is) werd gesignaleerd en ik werd daar door vele evangeliese geloofsgenoten uit die gemeente ook nog op aan gekeken. Ze maakten bezwaar dat mijn echtgenote en ik voor aan in de kerk zaten en aan het avondmaal deel namen, want dat werd ont heiligd als ik daar met mijn artistieke vingers aan kwam. Niet dat het mij allemaal ook maar iets uitmaakt; bovendien was het een uitstekende reden om met mijn echtgenote de desbetreffende gemeen te waar in de meerderheid de achterbakse roddelaars kerkten niet meer te bezoeken.

Opgehitst door de ouderling in kwestie en een gefrustreerde sektariese leraar tekenen Henk P., be stuur lid van Christian Artists meende een echtpaar dat lid was van de gemeente waar wij kwamen en waarvan de vrouw schilderde, ruzie met mij te moe ten zoeken. Het konflikt liep hoog op en sleepte meer dan een jaar voort.

Verzoeningspogingen die ik voorstelde werden aanvankelijk volgens goed christelijke wijze bot afgewimpeld.

Dominee slapjanus Meindersma wilde zijn vingers er niet aan branden en al helemaal niet bemiddelen. Uiteindelijk werd het konflikt bijgelegd, nadat ik gehoord had dat de schilderes overspannen was geraakt door een en ander. Zo ver wilde ik het nu ook weer niet laten komen.

Je wordt al snel verdacht binnen een evangeliese of Pinkstergemeente, je bent meteen in orthodox christelijke kringen gecorrumpeerd of "subjektief betrokken bij een smerig zaakje" en dus besmet en partijdig en daarmee de in het ontuchtige vlees neer gedaalde antichrist zelve. De jonge, op het eerste gezicht als een bleke slapjanus ogende doch zeer potente dominee van bovengenoemde evangeliese sekte uit Heerenveen wilde wel heel erg graag met mij mee naar Amsterdam, dat Sodom en Gonorrhoe van het Noorden. Ik vond dat onmiddellijk erg verdacht, want in Amsterdam zit ik voornamelijk in bibliotheken, archieven of antiquariaten en musea en voor ontuchtige onzin, minnaressen bij de vleet of het onder beeldende kunstenaars meer gangbare hoerenlopen heb ik gewoon geen tijd. Waar schijn lijk dacht hij dat ik daar de hele dag langs de hoeren kasten op de wallen loop met mijn lul als richting aanwijzer in mijn ene hand en een paar meier in mijn andere. Ik ben nog nooit naar de hoeren geweest en zal dat hoogst waarschijnlijk ook van mijn leven nooit doen. Ik vind dat meer geschikt divertissement voor stiekeme, onbetrouwbare, lichte lijk labiele dominees met sexuele problemen die veel te lang in Kampen zijn blijven hangen en daardoor niet meer helemaal weten waar in de psychosexuele klok de klepel hangt.

Na mijn verdediging in een ingezonden stuk in de Leeuwarder Courant van het sado-masochisme binnen een vaste relatie of eventueel geinkorpo reerd in een huwelijks situatie als acceptabele levens stijl hoorde ik allerlei smerige roddeltjes. Een jaar tevoren had ik een ode geschreven in een ingezonden stuk aan de travestiet, verlucht met een foto, zei men in de wandelgangen van menig christelijke sekte. Mijn brave geloofsgenoten, fatsoensrakkers van den beginne, zeiden: Hoe kan zo iemand zich daar bezig mee houden, dan moet hij zelf toch ook...

Dat is eigenlijk heel opmerkelijk. Na al die jaren weet iedereen dat ik al meer dan dertig jaar ge trouwd ben, alhoewel die dominee uit Heerenveen zelfs dat durfde te betwijfelen achter mijn rug om tegenover een ander gemeentelid die zij uiteindelijk met een lastgeving van de politie de sekte uit heb ben gewerkt toen hij lastig werd en zich ging verweren tegen infame laster en leugens.

Ik vond die roddels toen wel heel vervelend, vooral mijn echtgenote was daardoor zeer beschadigd en gekwetst, te meer daar degenen die zich aan laster in extenso en ad ultimo schuldig maakten allen prat gingen op een voor weinigen weg gelegde exclu sieve hoog staande christelijke onberispelijke levenswijze. Wel heb ik nog pogingen in het werk gesteld om daar de dominee en de oudsten op hun verantwoordelijkheid over aan te spreken, maar die waren daartoe niet genegen. We kregen een kort, for meel briefje dat bol stond van de Bijbelteksten en voor de rest moesten we het allemaal zelf maar uit

zoeken en het liefst zo snel mogelijk ons lidmaatschap opzeggen.

Een andere ouderling die ik nog nooit persoonlijk gesproken had en mij alleen van uit de verte kende meende in een kort telefoongesprek mij van gebrek aan discipline te moeten betichten. Hij vergeet dat ik in 3 Oosterse vechtsporten een eerste kyu haalde, de laatste in Karate een paar jaar geleden en normaal de paedagogiese akademie en een akademie voor beeldende kunsten afliep, jaren in een hoofdstedelijk antikwariaat werkte, copy writing en reclame weten schappen studeerde en op diverse terreinen een werkzaam en succesvol leven leid sinds jaar en dag. Ik zal de man in kwestie niet al te hard vallen want na de onaangename bejegening van zijn kant kreeg hij een kwaadaardige keelkanker en verloor helaas ook nog zijn stembanden. Ik wil in het geheel niet suggereren dat een en ander met elkaar verband houdt, maar op merkelijk is het wel.

Mijn echtgenote heeft zich drie jaar ingezet voor ge meentewerk, gebouw schoonmaken, werken in de tuin, koffie ochtenden verzorgen op zondagen en soms door de week of des avonds, een ochtend per week de domineesvrouw helpen met strijken van de kleding, wekelijks de tamelijk overbodige, oninteres sante Bijbelstudies en gebedsavondjes bezoeken, daarbij hebben we drie maanden een gemeentelid in huis opgevangen die dakloos was. Voor niets wat wij deden was enige waardering, doch uitsluitend af brekende kritiek, zogenaamd op Bijbelse gronden. Naar goed christelijk voorbeeld gebruikten ze je tot ze vonden dat je niet meer nodig was en daarna traptten ze je aan de kant. Dat kan allemaal in die fijnchristelijke kringen van E.O. aanhangers.

In Amsterdam hebben we altijd veel kennissen en vrienden van uit de homo wereld over de vloer ge had en ik kan mijn ingelovige, bekrompen kritikas ters melden dat het toch echt net mensen zijn, alhoewel de evangeliese geloofsgenootjes van het RPF en de GPV ze als ontuchtige beesten en tot de hel verdoemde geperveteerde monsters zien. Ze be schouwen ze hooguit als bekeer vee waar ze op zelfingenomen agressieve wijze hun Bijbelteksten op bot kunnen vieren.

Ik heb mij erg veel nooit illusies gemaakt over de homowereld, want gehuwde mensen zonder homoseksuele inklinaties worden daar net zo moeilijk geaccepteerd als een VPRO lid bij de vrijgemaakte of christelijk gereformeerde kerk. Het is in die homo wereld net zo sektaries en benauwend als in de evangeliese richting. Zulke houdingen zijn volkomen ab surd, maar ik trek mij dat zelf uiteraard niet aan. Ik ben op bijna ieder terrein een buitenstaander en van uit die gerieflijke positie bij voorbaat onkwetsbaar.

Voor wie zich breder wil oriënteren op boven genoemde onderwerpen kan ik de homo boekhandels Vrolijk en Intermale te Amsterdam van harte aanbevelen.

© september 2013, fredvanderwal, BasicPublishing.nl